

מ"ת 31865/03/17 - מדינת ישראל נגד ו ג

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 31865-03-17 מדינת ישראל נגד (עציר)

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ו ג (עציר)

המדינה ע"י ב"כ עו"ד מתביעות לכיש

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד דוגמן

החלטה

1. בפניי בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד הנאשם הוגש ביום 15.3.17 כתב אישום המייחס לו עבירות אימים ואלימות כלפי אשתו וכן עבירות כלפי שוטרים.

באישום הראשון מיוחס לנאשם, כי גרם לאשתו חבלה של ממש בכך שאחז בידה בחוזקה וגרם לה סימן כחול. בהמשך, תפס והרים אותה בחוזקה מעבר למעקה הבטיחות של הדירה, תוך שהמתלוננת תופסת את מעקה הבטיחות וצועקת. בנם הקטין הזעיק את המשטרה למקום. בהמשך, נטען, כי הנאשם סירב לעיכוב השוטרים, ניסה להגיע אל המתלוננת בניגוד להוראתם, ותקף שוטרים לאחר שהודע לו כי הוא עצור בכך שהדף בחוזקה את ידו השמאלית של השוטר שניסה לאוזקו, ניסה להכותו במכת אגרוף, וכן היכה את השוטר בידו הימנית. כלפי הנאשם נעשה שימוש בתרסיס פלפל והוא ברח ונעצר על ידי השוטרים בכניסה לבניין.

באישום השני מיוחס לנאשם כי איים על המתלוננת, תקף אותה ונעל אותה מחוץ לדירה.

3. המדינה עותרת למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו בשים לב לחזקת המסוכנות הקמה בעניינו עקב ביצוע עבירות אלימות במסגרת המשפחה וכן עקב התנהגותו כלפי שוטרים המלמדת גם על יחסו של הנאשם למערכת אכיפת החוק ומעמידה בספק את האמון שניתן לתת בו.

4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 19.3.17, הסכים ב"כ הנאשם לקיומן של ראיות לכאורה וחרף הסכמה זו טען טיעון ממושך וארוך לכרסום וחולשה בראיות.

5. ב"כ הנאשם הציע חלופת מעצר הכוללת פיקוח דודה של המתלוננת ואשתו, בתנאי מעצר בית בראשון לציון וכן יציאה לעבודה במאפיה בה הועסק עובר למעצרו, הממוקמת באשדוד, כאשר המפקח יביאו מראשון לציון למקום העבודה ויחזירו משם. במהלך הדיון התברר, כי המפקח המוצע במקום העבודה איננו

מהווה מפקח צמוד בשל תפקידו וכי במקרה של עזיבת מקום העבודה, ייתכן פרק זמן של עד חצי שעה עד שיוכל להיווכח בעניין. נמסר, כי המפעל שמור וקיימות מצלמות בכל אולמות הייצור ואולם לא עלה בידי הערב המוצע להבטיח, ולו משום שהעניין איננו בשליטתו, כי ימסר דיווח מיידי במקרה של עזיבת מקום העבודה על ידי הגורמים המופקדים על המצלמות, או גורמי השמירה במקום העבודה. בנסיבות אלה הוצע לחלופין, כי המשיב יצטרף, בתנאי מעצר אדם, למפקח בעבודתו בשיפוצים, באתרים במרכז הארץ המרוחקים מן העיר אשדוד.

6. המדינה סבורה, כי אין פגם בתשתית הראייתית, כי מסוכנות הנאשם גבוהה, כי המתלוננת חוששת ממנו מאד וכי אין בחלופה המוצעת, ודאי לא זו המצויה בעיר אשדוד, כדי לאיין את המסוכנות.

7. לאור הטיעונים ביחס לתשתית הראייתית, שיש בה להשליך ישירות לשאלת עילת המעצר, עוצמתה ואפשרות שחרור לחלופה, בחנתי את חומר הראיות שבתיק בקפידה. תחילת הפרשה באירועים נשוא אישום 2:

א. דו"ח פעולה, מסמך ג' בתיק [השוטר נתי אסטיוקר] - ביום 15.1.17 בשעה 22:50 פנתה המתלוננת למשטרה ודיווחה כי בעלה - הנאשם - שותה ומשתכר בבית והיא פוחדת ממנו. במהלך השיחה המתלוננת נשמעה מפוחדת וביקשה לבטל את הגעת הניידת למקום. עם הגעת ניידת למקום, שוחח שוטר דובר השפה עם המתלוננת שמסרה, כי היא והנאשם מגיעים לעיתים קרובות לעימות פיסי וכעת שוב החל לשתות והיא חוששת ששוב יכה אותה. אחיה של המתלוננת הנמצא בביקור בישראל מסר לשוטרים כי הוא הזעיק משטרה כיוון שחשש שהמזב יתדרדר לאלימות. הנאשם מסר, כי אשתו יוצאת עם כל מיני גברים וחוזרת הביתה בשעות מאוחרות.

ב. דו"ח פעולה, מסמך ד' בתיק [השוטר איגור פיבנב] - בהגיעם לדירה פגש את הנאשם כשהוא מדיף ריח אלוהול. הוא שוחח עם המתלוננת והנאשם התפרץ לשיחה ואמר שהכל בסדר. במהלך השיחה המתלוננת מסרה שחוששת להיות בבית כי כשבעלה שותה הוא אלים כלפי הילדים וכלפיה. לקח את המתלוננת למטבח למסירת עדות ובכל מהלך העדות הנאשם ניסה להפריע ואמר לה לקחת את המילים שלה חזרה. סיפרה שהרים עליה יד לפני כחודשיים וגם על הילדים. במהלך לקיחת העדות הנאשם אמר כל פעם שתיקח את המילים בחזרה ושהכל בסדר.

ג. תמליל פניה למוקד [מסמך יח] - מפחדת מבעלה. עכשיו אין מכות אבל היא מפחדת כי הוא שותה בירה. לכן אחיה צלצל למשטרה. אולי עכשיו לא צריך משטרה אבל אם יהיה צריך היא תצלצל. מבקשת לבטל ניידת כי עכשיו הוא שומע. מפחדת. המוקדנית מודיעה ששולחת ניידת בכל מקרה.

ד. הודעת מתלוננת, 15.1.17, 23:00 - המתלוננת מוסרת כי במהלך אחר הצהריים היא והנאשם שהו במריבה. הנאשם יצא מהבית לקנות בירה, ולאחר כמה דקות יצא שוב לקנות בירה. לדבריה, "אחרי שהוא שותה הוא מתחיל להשתולל ואני פוחדת". לשאלת החוקר המתלוננת מוסרת כי הנאשם מרים עליה יד. לדבריה לפני חודש או חודשיים הרים עליה יד בנוכחות הילד. לשאלת החוקר משיבה שאיננה חוששת לעצמה, אך חוששת לילדים "וטיפה בעצמי". המתלוננת מסרה: "...פשוט הוא עצבני ואלים זה שהוא ירים עליי ידיים זה רגיל אני רגילה מאוקראינה אבל אני פוחדת מהילדים".

ה. הודעת מתלוננת, 16.1.17, 00:39 - אתמול בערב רבה עם בעלה, אחרי שחזרה מהעבודה ובעלה רב איתה כי ידע שגבר אחר הקפיץ אותה הביתה. התחיל לאיים עליה ואמר לה שימרח אותה על הקיר, עמוד 2

זה נמשך גם בבית והוא עשה תנועה מאיימת עם הרגל לכיוון שלו. לכן אמרה לאח שלה שיתקשר למשטרה כי פחדה שירביץ לה. היום לא תקף אותה אך תקף אותה בעבר, לפני כשלושה חודשים רבו, הוא נתן לה מכה בעור, ונעל אותה מחוץ לבית והיא חיכתה בחוץ עד שהכניס אותה. הבן שלה בן 8 היה עד למקרה. מבקשת שהילד ילא יחקר. בעבר באוקראינה לפני שעלו לישראל תקף גם את הילדים - מדי פעם כשהיה משתכר היה מכה את הילדים על הישבן. לדבריה, בארץ אין לו בעיות אלוהול בעבר באוקראינה הוא היה שותה. היום שתה בירה אולי 3 פחיות. לא היה שיכור. לשאלה החוקר משיבה שאיננה פוחדת ממנו. לשאלה מדוע אם כן ביקשה מאחיה להתקשר למשטרה משיבה שבאותו רגע פחדה ממנו.

1. הודעת נאשם, 16.1.17, 01:36 - מכחיש תקיפה או אימים. היום פגש את המתלוננת מחוץ לבית וראה אותה עם גבר אחר. כששאל אותה לפשר הדבר השיבה שזה מקובל בארץ. מכחיש אימים. לטענתו אמר לה שלא יתן לה יותר להיפגש עם גברים אחרים. לטענתו התכוון לעזוב אותה ולחזור לאוקראינה. הוא לא יודע למה המתלוננת התקשרה למשטרה. מכחיש אימים או אלימות. אולי באירוע לפני שלושה חודשים דחף אותה לא מעבר לזה. מכחיש שנעל אותה מחוץ לבית. מכחיש שהיכה את הילדים באוקראינה, אך אולי לפעמים אם היו עושים מעשה קונדס היה מכה אותם בישבן. אין לו בעיית אלוהול אבל "מעצבים לפעמים אני שותה בירה". לדבריו היום שתה ליטר וחצי של בירה. הוא מאד אוהב את המתלוננת ומוכן לעשות הכל למענה.

2. עימות 16.1.17, 02:50 - המתלוננת חוזרת על דבר האימים. הנאשם מכחיש. המתלוננת מספרת על האירוע לפני כשלושה חודשים. הנאשם מאשר שאולי דחף אותה ומאשר שלא נתן למתלוננת להיכנס אל הבית. לשאלת החוקר האם המתלוננת משקרת משיב "אני לא יודע, אני אוהב אותה, אנחנו לבד נטפל בזה".

ח. מזכר רפ"ק צפניה כרבי 16.1.17 - לאחר העימות, בהיעדר עבר פלילי החליט לשחרר את החשוד בתנאים. הנאשם אמר שאין מי שיחתום עליו, אין לו לאן ללכת והוא רוצה לחזור הביתה ולדבר עם המתלוננת. בנסיבות אלה בהם אינו עומד בתנאי שחרור מינימליים החליט לעוצרו ולהביאו למחרת היום בפני שופט.

ט. פרוטוקול דיון מ"י 16.1.17 34212-01-17 - שוחרר בהסכמה בהרחקה למשך 15 יום.

8. המשכו של האירוע באירועים נשוא אישום 1:

א. דו"ח פעולה רחמים דניאל, 10.3.17 - מודיעה מתקשרת למוקד 100 צועקת ומנתקת. בניסיון לחזור למספר הטלפון אין מענה. בשל חשש לאירוע אלמב נשלחת ניידת. בדרך למקום השוטרת מנסה להתקשר אל המתלוננת מספר פעמים אך ללא מענה. בהגעה למקום לקחה את המתלוננת למרפסת, ותשאלה את המתלוננת, היא החלה לבכות ומסרה שבמהלך יכוח עם הנאשם **אחז אותה בשתי ידי וניסה לזרוק אותה מהמרפסת. לדבריה הוציא כמעט חצי מגופה בעוד שהיא צורחת ומבקשת שיפסיק.** בזמן הזה בנם בן ה-8 שהיה נוכח למעשים התקשר למשטרה. הראתה סימן כחול על זרועה וטענה כי הנאשם אחז בה בחוזקה היום כשהחזירו את הילדים מבית הספר. במהלך התשאול נשמעו צעקות מתוך הבית. ראתה את הנאשם כשהוא עם בקבוק בירה ביד. ביקשה ממנו להניח את הבירה, אך הנאשם סירב, וניסה להתקדם לכיוון המתלוננת. הודיעה לנאשם שהוא מעוכב לניידת והנאשם שוב

ניסה לעבור אותו עם גופה כדי להגיע אל המתלוננת. שוב ביקשו מהנאשם להתלוות לניידת. הנאשם נעל נעליו תוך כדי שהוא צועק למתלוננת ברוסית. יצאו איתו למסדרון ושם הודיעו לו שהוא עצור, הנאשם הגיב במכה חזקה על ידו של השוטר גידי וכן ניסה לתת לו אגרוף לפנים. היא הוציאה גז פלפל ואמרה לנאשם שתאלץ להשתמש בו. הנאשם נתן מכה נוספת לשוטר גידי והחל לברוח לכיוון חדר המדרגות. תפסו אותו בלובי שם התנגד למעצרו והופעל כח וכן נעשה שימוש בגז פלפל. כשהגיעה תגבורת הוכנס לניידת.

ב. דו"ח פעולה גדעון ברש, 10.3.17 - כשהגיעו לדירה האישה נראתה מעט מפוחדת. הפרידו בין השניים. הוא תשאל את הנאשם במסדרון. הנאשם צעק שוב ושוב ברוסית וניסה לעבור כמה פעמים לכיוון המתלוננת והוא חסם אותו באמצעות גופו. נידף ממנו ריח חריף של אלכוהול. הנאשם הפגין תוקפנות וצעק. ניסה להרגיע אותו. לאור הדברים שעלו מהמתלוננת אמר לנאשם שהוא מעוכב לתחנה. הנאשם סירב ולקח פחית בירה שהיתה על השולחן וסירב להוריד אותה. ושוב החל ללכת לכיוון המתלוננת תוך שהוא צועק ברוסית. ניסה לעבור את השוטרת דניאל אך היא חסמה אותו בגופה. השוטרת הוציאה אזיקים וביקשה מהנאשם להתלוות לתחנה. הנאשם נעל נעליו תוך כדי שהוא ממשיך לצעוק למתלוננת ברוסית. כשהיו במסדרון שוב ניסה להיכנס בכח אל הדירה ודחף אותו בשתי ידיו. השוטרת הודיעה לו כי הוא עצור והוא החל לבצע את המעצר. הנאשם נתן לו מכה חזקה ביד וכיוון של אגרוף לפנים אך הוא זז. השוטרת הוציאה גז פלפל ואמרה שתאלץ לעשות בו שימוש. הנאשם נתן לו מכה נוספת ביד והחל לרוץ. רדפו אחריו. נעשה שימוש בגז פלפל עצרו אותו בלובי. ניסה להתנגד למעצר. הופעל כח כדי להשתלט עליו. השתלט עליו תוך מאבק והפעלת כח. נאזק והוכנס לניידת לאחר הגעת תגבורת.

ג. הודעת מתלוננת, 10.3.17, 18:22 - במהלך כל היום היו ויכוחים. דיברו על כך שרוצים להתגרש. בעבר הסכים להתגרש וכיום לא מסכים. יש לה משהו אחר שהיא מאד אוהבת. הוא יודע עליו. היום נפגשה עם החבר שלה והנאשם ידע מזה. הוא מאד כעס. נפגשו בבית הספר של הילדים. תפס אותה מאד חזק בזרוע והיה כועס ואמר מילים לא טובות. בבית המשיכו לריב ולדבר על הגירושין. הוא יצא לעשות קניות וכשחזר המשיכו להתווכח. היא יצאה למרפסת לתלות כביסה. הוא רצה להפחיד אותה. הרים אותה ולקח אותה לכיוון המעקה של המרפסת והיא צעקה. לדבריה: **"הגוף שלי היה מוטה לעבר המעקה אבל הוא החזיק אותי הוא לא שחרר ואני נתפסתי עם הידיים שלי במעקה, אני צעקתי והוא החזיר אותי חזרה"**. הבן שלה שמע את הצעקה והתקשר למשטרה. היא הסבירה לילדים שלה שאם יהיה מצב חריג בבית הם צריכים להתקשר 100 מכיוון שזה כבר קרה בעבר. הנאשם שם לב שהילדים שומעים את הצעקות. נכנסו הביתה והיא אמרה לבן לא להתקשר למשטרה. המשטרה התקשרה אליה בחזרה והיא לא הגיבה להם. אחר כך כל אחד הלך לצד שלו והם המשיכו לדבר בצעקות עד שהגיעו השוטרים. הנאשם הבין שלוקחים אותו לתחנה והחל להתנגד. רצה לדבר איתה והשוטר הסביר לו שאסור. הוא נהיה אגרסיבי והתנגד לשוטרים. השוטר אמר לו לא להתקרב והוא כן התקרב. הוא חזק פיזית והוא התנגד. יתאו לחדר המדרגות ושם לא יודעת בדיוק מה קרה. המתלוננת מציגה לחוקרת סימן כחול בזרוע ימין. הם סיכמו שיגורו יחד עד תום השכירות ב 15.5.17. מסבירה לשאלת החוקרת:

"...דיברנו על גירושין ואז הוא התעצבן הרים אותי על הידיים שלו ורצה כאילו להעיף אותי מהמרפסת."

שאלה: אני רוצה להבין, הוא ממש החזיק אותך באוויר ודחף אותך מהמעקה כלפי מטה?

תשובה: כן. הוא החזיק אותי צמוד למעקה והגוף שלי היה נוטה כלפי מטה ואני צעקתי חזק והחזקתי במעקה מהפחד. החזקתי מאד חזק".

לדבריה הנאשם שותה בשבתות 2 בקבוקים. לשאלה משיבה שגם היום שתה. לא רוצה לעשות לו בעיות. רוצה שיהיה בקשר עם הילדים. לשאלה האם הוגשה תלונה בעבר משיבה שכן. לפני חודשיים בערך ואחיה הזמין משטרה. לדבריה באותו אירוע לא נפגעה פיזית, הם הרביצו אחד לשני. לדבריה לא מפחדת מהנאשם. לדבריה החלה בהליך גירושין וכרגע זה מתעכב כי אין הרבה כסף ואין לה מאיפה לשלם לעורך דין אבל שניהם מסכימים לגירושין. מדגישה שבעלה מאד חזק פיזית הוא היה מתאגרף בעבר. לסיום אומרת שלא רוצה להגיש תלונה, היא לא מפחדת ממנו והם יתגרשו.

ד. הודעת נאשם 10.3.17, 20:21 - נמצאים בהליך גירושין. חזר ממשמרת לילה ואשתו לא הכינה לו אוכל אלא הלכה לחבר שלה. היא הלכה לקחת את הילדים מביה"ס וחזרה. ניקו ובישלו והיא החליט לזרוק את הזבל דרך המרפסת. אשתו התנגדה והם החלו לריב והבן שלהם התקשר למשטרה. בגלל הגירושין הם במצב רגשי מאד מתוח. מכחיש תקיפה: "אני לא תקפתי אותה, אני רציתי לזרוק את הזבל ואז אני נשענתי על המעקה והוצאתי את הגוף שלי ואז היא משכה אותי אחורה חזרה ואני התרגזתי ואמרתי לה זה בסדר אני יכול לקפוץ אפילו". בהמשך מאשר שאחז במתלוננת והיא אחזה בו. לשאלת החוקר מסביר: "אירינה התחילה לתלות במרפסת כביסה ואני אמרתי אני הולך לזרוק זבל, ה...אני אמרתי שאני יזרוק מהחלון ואז היא חטפה לי את השקית זבל וזרקה לתוך הבית ואז אני אחזתי בה ורציתי לצאת דרך המרפסת". לשאלה מדוע היה צריך לדבריו לאחוז באשתו משיב: "אני הרגשתי שהיא התחילה להיות עצבנית אני רציתי להרגיע אותה". לשאלה מדוע במצב זה הבן התקשר למשטרה: "אני כאשר חיבקתי אותה אז יכול להיות שהתקרבותי למעקה של המרפסת, הבן שלי ראה שהייתה מריבה בינינו והוא נבהל שאני חיבקתי חזק את אמא שלו אז הוא נבהל כנראה מהתנועה שאני נשענתי על המעקה הוא חייג 100 כנראה שנבהל שהיא התנגדה, היא דוחה אותי שאני לא יגע בה והיא הייתה לכיוון המעקה אז הילד נבהל מזה". לשאלת החוקר משנה מגרסתו הקודמת ומאשר שהגיע לבית הספר של הילדים ורצה לדעת איפה היא הייתה כל כך הרבה זמן. מאשר שתפס לה ביד "אני לא יודע אם זה חזק אבל אני חקרתי אותה איפה היא הייתה". מסביר הם עדיין לא גרושים וכשיתגרשו הוא לא יתקרב אליה. מאשר ששתה היום בירה - בקבוק אחד. לא מדובר בתקיפה אלא ב"ריב בטונים גבוהים". הילדים ראו שהם רבים. לילדים קשה לקבל שלאמא יש חבר אחר והיא כבר לא אוהבת את אבא. לשאלה לגבי ההתנהלות מול השוטרים - לא מבין עברית ולא הבין את ההוראות. הוא רצה לקרוא לאשתו כדי שתסביר לו מה השוטרים רוצים. לשאלה לגבי התקיפה בחדר המדרגות משיב שרק רצה לזרוק את הזבל והשוטר לא נתן לו. לא ידע גם איך להסביר להם שהוא רוצה להחליף בגדים כי הוא לא מדבר עברית. מאשר שעשה תנועות התנגדות לשוטר כי רצה שיאזקו אותו מול הילדים. לא עשה כלום פלילי. מכחיש התנגדות בהמשך ומכחיש בריחה. מכחיש דחיפה של השוטרים. ראה שהגיעה תגבורת ולא התנגד. מסביר שעל יד אחת שמו אזיק ועל השניה לא הצליחו כי הוא חזק פיזית. לדבריו לא התנגד אלא החזיק את העיניים בגלל התרסיס. מסביר שהמצב מתוח בבית בגלל הליך גירושין היא רוצה להיפטר ממנו אז אולי בגלל זה היא מתלוננת.

ה. הודעת מתלוננת 11.3.17, 09:02 - המתלוננת עומדת על כך שהנאשם לא חיבק אותה חיבוק של

אהבה אלא כדי לאיים עליה. הרגישה מאוימת. הוא בא אליה מאחור והרים אותה באוויר. עומדת על כך שכל מה שאמרה בעדותה אמת. המצב לא טוב בגלל הסכם הגירושין והוא גם היה שיכור, מה שאולי השפיע על ההתנהגות שלו. חושבת שאולי פחדה סתם כי הוא החזיק אותה חזק והיא חושבת שהוא לא היה משחרר אותה מעבר למרפסת. לשאלה למה צעקה משיבה: "אני צעקתי מהפחד שאם אני יכול אני יכולה להיות נכה ומי יישאר עם ילדים וייתן להם אוכל ואני התחלתי לצעוק ואז הוא שחרר אותי הוא היה במצב של עצבים ללא שליטה הוא היה עצבני מאד על כל הריבים שלנו בגלל הגירושין". מבקשת להוסיף: "אני לא רוצה להתלונן על ו אני רואה את זה כריב יום יומי ולא נפגעתי פיזית".

1. עימות, 12.3.17, 11:45 - מכחיש שנגע במתלוננת. לא הרים ידיים. הנאשמת חוזרת על עיקרי הדברים. אומרת שכשצעקה הנאשם עזב אותה. הנאשם מוסר כי היו במרפסת והתווכחו, המתלוננת אמרה לו לעזוב אותה והוא אמר שאם ככה הוא יקפוץ מקומה שניה. לשאלה האם עכשיו מוסר שזה היה איום בהתאבדות משיב: "לא, פשוט ניגשתי אליה שהתווכחנו וחיבקתי אותה, אני ניגשתי אליה חיבקתי אותה חזק והרמתי אותה והיה מעקה והגוף שלי יחד איתה נטה כלפי המעקה והיא נבהלה והורדתי אותה מיד". בהמשך מוסר כי הוא היה עם הגב למעקה וחיבק אותה עם הפנים אליו "הגוף שלי נטה אחורה והיא ראתה את הלמטה". לשאלה למה עשה זאת משיב: "פשוט לחבק אותה שתרגיש אותי את הכוח שלי אותי כגבר התכוונתי ללכת מהבית". באותו רגע לא ידע שהבן שלו התקשר למשטרה. לדבריו לא התכוון לאיים עליה רק רצה להרגיש אותה קרוב אליו שתרגיש שהמשפחה שלו זה לא משהו פשוט. לגבי תחילת האירוע מוסר כעת כי אכן הלכו יחד לבית הספר, רצה לתפוס אותה ביד והיא הורידה את היד בכח ובגלל זה נשאר לה סימן. ביקש סליחה. בבית המשיכו להתווכח. מבקש ממנה לקחת את התלונה. הערת החוקרת: אני מודיעה לך שזו עבירה פלילי לבקש ממנה לקחת את התלונה, אני מודיעה לך לא להגיד את זה יותר".

2. תמונות תיעוד חבלה בזרוע - מיום 10.3, מיום 12.3

ח. הודעת נאשם, 12.3.17, 12:23 - לא התכוון לבקש ממנה לבטל את התלונה אלא ביקש ממנה סליחה. לא הבין את החוקים של ישראל. פשוט מה שמאשימים אותו זה לא כמו שהיה המקרה. כתבו את התלונה לא נכון. מבקש שיכתבו את זה כמו שזה קרה. בהצגת תמונות החבלה משיב שזה לא נכון שעשה לה חבלה זה רק סימן של אצבעות. לא עשה לה את זה בכח הוא רק רצה להחזיק לה את היד והיא הזיזה את היד. יש לה עור עדין. אם היה עושה לה משהו בכח היה לה סימן יותר גרוע ולא רק סימן של אצבעות. מכחיש שהחזיק בקבוק בירה מול השוטרים. מסביר את כל ההתרחשויות עם השוטרים עקב אי הבנת השפה. מכחיש שנתן מכה לשוטר והתחיל לברוח. מכחיש התנגדות למעצר. רק רצה שזה לא יהיה ליד הילדים. מאשר שהשוטרים לקחו אותו למסדרון. מסביר שאשתו אמרה לו להוציא את הזבל והיא היתה במרפסת. הוא צחק איתה ואמר שיזרוק מהחלון. זה הכל היה בצחוק.

ט. הודעת מתלוננת 12.3.17, 13:04 - חוזרת על תיאור האירוע. לדבריה הפנים שלה היו למעקה והפנים שלו היו מאחוריה. לשאלה מדוע לא אמרה לו בעימות, כשהוא תיאר תיאור אחר משיבה שלא רוצה לעשות תלונה עליו. היא אמרה שהיא בסדר ואין לה טענות נגד הנאשם זה רק ויכוח משפחתי. לשאלה איך אומרת ויכוח כשמתארת אלימות משיבה שמיד עזב אותה. מבינה שבעלה התנהג כלפיה באלימות. רוצה לסגור את כל העניין. לא מפחדת ממנו.

9. כאמור, נוכח טענות הסניגור בהרחבה בדיון מצאתי לנכון לתאר את התמונה הראייתית העולה משני

התיקים ברצף. רצף הקריאה משקף, על פני הדברים ולכאורה, מציאות מדאיגה ביותר של מי שנתונה מצדו של הנאשם תחת התנהגות תוקפנית ואלימה, אפשר שמזה זמן לא מבוטל (ראו התבטאויות מפורשות של המתלוננת בעניין זה, הצורך שהרגישה בהנחיית הילדים להתקשר למשטרה אם קורה משהו חריג, מעורבות האח העולה מן התיק באירוע הראשון, ועוד). האמביוולנטיות של המתלוננת והפער בין התיאורים העובדתיים והראיות שבתיק אל מול החיוויים שמוסרים הן המתלוננת והן הנאשם זועקים לשמייים ויוצרים רושם שיש בו לחזק באופן משמעותי את חזקת המסוכנות הסטוטורית ודאי שלא ניתן לקבל טענות הסניגור כי זו הוחלשה. פער מדאיג כאמור עולה בבירור לאורך כל החזית - הן בשאלת הרגלי השתיה של הנאשם, הן בעניין התנהלותו הפיזית הנמשכת, הן בשאלת תפיסת הקשר הזוגי, מוכנותו של הנאשם להשלים עם הפרידה והגירושין הקרובים ועוד.

10. מחומר הראיות כפי שאני מתרשמת ממנו בשלב זה עולה, כי האפשרות שמדובר במתלוננת מגוננת, שהפנימה דפוסי אלימות ותוקפנות כלפיה וממעיטה מחומרת מצבה וחששה מסתברת הרבה יותר מן האפשרות ההפוכה. מחומר הראיות עולה תיאור מצמצם ומקטין של המעשים ולא להפך.

11. לתמונת המסוכנות המדאיגה מאד מצטרפת העובדה, כי האירוע השני (אישום 1) התרחש זמן קצר ביותר לאחר שפגה הרחקה מהמתלוננת בגין האירוע הראשון (אישום 2), וביתר שאת, תוך שקיימת הסלמה בהתנהגותו של הנאשם - הן בגילוי הקנאתנות וחוסר השלמה עם הפרידה והן בעוצמת התנהגותו הפיסית. מחומר הראיות עולה לכאורה כי המתלוננת היתה נתונה בסכנה ממש ותחושת פחד ומצוקה ממשיים עת הרים אותה הנאשם בחוזקה והיטה את מחצית גופה אל מעבר מרפסת הקומה השנייה - לעיני ילדיהם.

12. והכל - כאשר עולה שברקע שימוש מופרז ואולי אף כרוני באלכוהול. התנהגותו ה"חותרת למגע" עם המתלוננת ניכרת הן באירוע הראשון, התרחשה גם לעיני השוטרים כאשר הנאשם שוב ושוב ניסה "לעבור" את השוטרים כדי להגיע אליה וצעק לעברה שוב ושוב באירוע השני.

13. גרסאותיו המשתנות של הנאשם ביחס לאירועים נושא אישום 1, העולה מדוחות השוטרים בדבר התנהגותו האלימה כלפיהם, שאף היא אינה מתיישבת עם גרסאותיו, מגבירים את תמונת המסוכנות ביחס לאפשרות של התנהגות אלימה, פורצת גבולות ומסוכנת של הנאשם הן כלפי המתלוננת והן כלפי גורמים אחרים, לרבות אנשי חוק. טענת הנאשם כי מדובר באי הבנה וכי לא הבין את השוטרים בשל קשיי השפה נראית על פני הדברים ולכאורה כגרסה מיתממת, שאינה מתיישבת עם יתר הראיות שבתיק, כמפורט לעיל. טענותיו של הנאשם לגבי עוצמת ואופן שימוש בגופו כלפי אחרים (הן המתלוננת והן כלפי השוטרים) מצביעים, לכל הפחות, על חוסר הבנה ותובנה משמעותיים ביחס להתנהגותו הגופנית, עוצמתו הפיסית (שקיימת אינדיקציה בתיק שהיא רבה מהרגיל) והשפעתה על האחר. כל אלה אף הם מהווים גורמים מגבירים להערכת המסוכנות.

14. בנסיבות המתוארות לעיל אף לא ניתן לשלול כלל וכלל כי קיים במקרה זה חשש לשיבוש ההליכים ולהשפעה על המתלוננת.

15. בשים לב לתמונת המסוכנות והשיבוש שלפניי נפנית לבחון את החלופה המוצעת. ראשית אומר כבר כעת, כי האפשרות שהנאשם ישהה - ולו במהלך העבודה - בעיר אשדוד נפסלת על ידי בשלב הזה מכל וכל. חלופת המעצר המוצעת בעיר ראשון לציון עונה לכאורה באופן מספק על דרישת ההרחקה.

אלא שמדובר במפקחים שהם בני משפחה של המתלוננת. מהתיק עולה תמונה ברורה של היעדר גורמי תמיכה ומשפחה למתלוננת בארץ. נוכח תמונת המסוכנות והשיבוש כפי שאני מתרשמת ממנה לא ברור לי כלל, גם לאחר שהערבים נחקרו באולם, האם החלופה המוצעת משרתת במקרה זה את טובתה של המתלוננת אם לא והאם יש בה כדי לאיין את המסוכנות ואת החשש לשיבוש או להפך; האם יש בה להיטיב עם המתלוננת ולאפשר סיום היחסים הזוגיים באופן סביר תוך שמירה על שלומה והגנה עליה ולטובת הילדים המשותפים או להפך, כאשר גם בהצעת החלופה ממשיכה אותה דינמיקה העולה מחומר הראיות ולמעשה אינה מאפשרת גם את גורם התמיכה המשפחתי המועט שיש בידה של המתלוננת לקבל בישראל.

16. בנסיבות אלה, לא אוכל לקבל את בקשת הנאשם לשחררו אל החלופה המוצעת, ללא תסקיר שירות המבחן אשר יבחן לעומק את תמונת המסוכנות על כל רבדיה, יבחן לעומק את החלופה המוצעת ואת השפעתה על מאזן השיקולים ועילות המעצר, ויבוא בהמלצותיו הן לגבי האפשרות לשחרור לחלופת מעצר, הן לגבי טיב החלופה וזהותה וזאת גם לאחר פגישה עם המתלוננת. כאמור, הנאשם ביקש כי יותר לו בתנאי 'מעצר אדם' להתלוות לעבודה עם המפקח המוצע, במרכז הארץ. במצב הדברים הקיים אינני פוסלת את האפשרות כי אפשר ותמונת המסוכנות מחייבת במקרה דווקא אמצעי פיקוח מוגברים, ולא יציאה לעבודה בפיקוח - אפילו בריחוק מן העיר. ואולם, כאמור, אין קובעת מסמרות לכאן או לכאן - עד לקבלת תסקיר כאמור.

17. על כן אני מורה לשירות המבחן לתת תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם בתוך 21 יום.

18. בדיקת מסמכים ליום 13.4.17. תשומת לב המזכירות, כי מדובר בפגרת הפסח ויש להפנות התסקיר לתיאום מועד לדיון לשופט תורן.

19. תיקי החקירה מוחזרים למדינה באולם.

20. החלטה זו תוקרא באולם על ידי חברי, הש' ברוזה, ביום 21.3.17.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשע"ז, 21 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.